

Sinds zijn ontdekking in 1975 tijdens het legendarische televisieprogramma van Willem Duys, verloopt zijn carrière van het ene hoogtepunt naar het andere. Werd hij door Duys nog geïntroduceerd als de zingende kraanmachinist, sindsdien is de naam Lee Towers uitgegroeid tot een absoluut begrip in de vaderlandse showbiz.

Niet alleen vanwege de vele hits die hij in de loop der jaren scoorde. Maar vooral omdat hij voor tal van Nederlandse artiesten de weg vrijmaakte naar grote podia, die voorheen exclusief voorbestemd leken voor topacts uit het buitenland. Het verhaal van een Rotterdamse realist die zijn Amerikaanse droom tot leven bracht.

Na zijn nationale doorbraak die volgde op de lancering bij Willem Duys, was Lee een aantal jaren vooral populair in het zogeheten nachtdub-circuit, maar daarmee nam deze ras-entertainer geen genoegen. Hij was er namelijk absoluut van overtuigd dat hij dezelfde klasse in huis had als zijn buitenlandse collega's, die hij bewonderde en nauwkeurig bestudeerde.

En in november 1980 _ toevallig ook het jaar waarin hij zijn eerste Edison mocht ontvangen _ achtte hij de tijd rijp voor zijn eerste grote krachttoer: een 'avondje Lee Towers in de Rotterdamse Doelen. Voorwaar een 'gok' waarmee hij de voorpagina's van alle belangrijke dag- en weekbladen haalde. Het was zelfs een item op de televisie en bioscoopjournaals. De hele vaderlandse showbiz scene hield de adem in: zou Lee het redden of ging hij onderuit? Het antwoord is inmiddels bekend, want tot verbazing van velen trok 'onze Leen' de Doelen in een mum van tijd helemaal vol met enthousiaste fans en met een spetterend optreden zette Towers een nieuwe standaard.

Eén met de allergrootsten

In 1981 deed Lee deze stunt nog eens dunnetjes over in het theater met de magische klank, waar toch ook vele artiesten op weg naar de top hun Waterloo beleefden: Theater Carré in Amsterdam. En Lee slaagde met vlag en wimpel bij deze nieuwe stunt. Om te beginnen was Carré zowaar nog sneller uitverkocht dan de Doelen. De sensationele show in Rotterdam had namelijk zoveel positieve reacties opgeleverd dat niemand deze tweede kans wilde missen.

Het spektakel in Carré had vervolgens zo'n enorme uitstraling dat de pers in grote getale kwam opdagen om verslag te doen. De recensies na afloop waren laaiend enthousiast en als showmaster had Lee Towers zijn naam definitief gevestigd. Dat betekende overigens niet dat daarmee ook de artistieke honger van Lee was gestild. Integendeel, dit succes smaakte naar meer...

Lee Towers in Concert

Het volgende jaar, in 1982 dus, kwam hij dan ook met een nog gedurfder plan: 'Lee Towers in Concert'. Een tournee langs 30 theaters in Nederland en Antwerpen, samen met het orkest van Freddy Golden, het ballet van Penny de Jager en de backing vocals group Jody's Singers. Wederom een opzienbarende show met internationale allure, maar nu te zien in héél Nederland. Andermaal luidde de ondertitel Nog nooit vertoond. Geen wonder dus dat Lee het jaar daarop (1983) werd beloond met de Veronica Award en het Gouden Hart van Rotterdam. In datzelfde jaar trok hij voor een tweede keer het land in met een show die nog weer grootser van opzet was, 'An Evening with Lee Towers'

genaamd. Daarmee leek Lee de absolute top van zijn roem te hebben bereikt, want een nòg grotere show was technisch onmogelijk in de theaters in Nederland. Het was natuurlijk ook al ongelooflijk wat hij tot dan toe had bereikt. En toch knaagde het nog steeds aan Lee...

Gala of the year...

Naast zijn reguliere optredens in het land stond Lee ieder jaar ook nog steeds 4 dagen in de Doelen en in Carré en was hij - samen met de Bobby Setter Band - de vaste sfeermaker tijdens het intussen legendarische wielerspektakel, de Zesdaagse van Rotterdam' in Ahoy'. Hierdoor raakte hij vertrouwd met de faciliteiten van dit sportpaleis en in combinatie met het gegeven dat hij in het theater niet meer kon 'groeien', ontstond het idee voor het grootste evenement ooit door en rond een Nederlandse artiest. Natuurlijk waren er mensen die hun wenkbrauwen optrokken en hem adviseerden om het niet te doen, maar Lee was er heilig van overtuigd dat ook deze droom alle kans van slagen had. Daarom vertrok hij naar Londen om een superorkest van 70 man te contracteren, met Jerry van Rooijen als dirigent. Hij vroeg het ballet van Penny de Jager en Jody's Singers om weer met hem mee te doen. En verder huurde hij de beste specialisten op het gebied van geluid en licht en had hij de Europese primeur voor de computergestuurde Varilights en de lasertunnel. Bovendien gebruikte hij als eerste in Nederland vuurwerk tijdens een concert. Kortom, alles was tot in de perfectie geregeld voor het 'Gala Of The Year'.

Een greep uit de oneindige rij successen...

Het werd een gigantisch succes. Ahoy' was twee dagen achtereen volledig uitverkocht en het 'Gala Of The Year' werd het exclusieve handelsmerk waarmee Lee ieder jaar terugkeerde in Rotterdam. Bovendien, zou al snel blijken, had Lee de weg gebaand voor een aantal zeer gewaardeerde collega's, die enthousiast zijn voorbeeld zouden volgen. En dan hebben we het over toppers als Anita Meyer, BZN, René Froger, André Hazes en meest recentelijk Frans Bauer.

Geen wonder dat Lee in de daaropvolgende jaren werd overladen met prijzen. Zo ontving hij voor de tweede keer de Veronica Award, gevolgd door de Promotieprijs van de Gemeente Rotterdam. In 1986 mocht hij wederom een Edison in ontvangst nemen voor zijn album 'Say Hello' en won hij tevens de Philips Story Award. De artiest Lee Towers had nu echt de absolute top bereikt. Tevens beschikte hij nu over een spektakelconcept waarbij hij zich lekker voelde.

Daarom breidde hij dit gegeven in de daarop volgende jaren verder uit. Onder meer met allerlei extra mogelijkheden voor het bedrijfsleven, zoals supertickets en promotiepakketten. Alleen in 1989 deed hij Ahoy' niet aan doordat hij het te druk had met zijn theatertour door Nederland voor zijn toenmalige sponsor OPEL. Na 1991 vond hij het tijd geworden om de frequentie van zijn huzarenstukjes in Ahoy' wat terug te draaien. Waarbij aangetekend dat het grootste gala plaatsvond in 1995, ter ere van zijn 20-jarige artiestenjubileum. Hieraan werd meegewerkt door maar liefst 700 medewerkers en speciaal voor de gelegenheid werd het gala voor één keer omgedoopt tot 'Jubilee'. Bijna overbodig om te vermelden dat Lee ook met zijn 'Jubilee' een uitzinnig succes had.

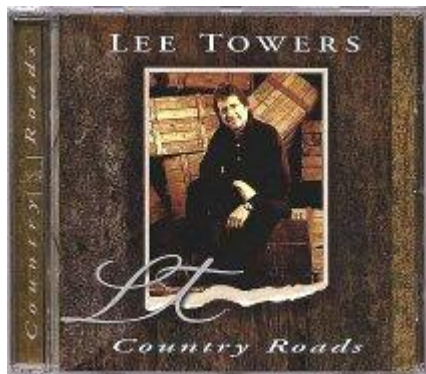

Leen Huyzer: De mens achter Lee Towers

Door al die successen zouden we bijna de mens achter Lee Towers - die eigenlijk Leen Huijzer heet - vergeten en dat is nu juist zijn grote kracht en drijfveer. Want gevraagd naar het recept voor zijn grote succes, heeft Leen eens geantwoord: 'Wellicht is mijn geheim dat ik dicht bij de mensen sta. Daardoor voel ik als geen ander waar men op een gegeven moment behoefte aan heeft.' Ondanks al het spektakel en de shows is Leen dus een gewoon mens gebleven.

Hij staat niet alleen bekend als een liefdevolle echtgenoot _ van zijn vrouw Laura _ en een zorgzame vader van vier kinderen, ook zijn sociale betrokkenheid wordt alom gerespecteerd. Zo is hij al vele

jaren 'goodwill ambassador' van de in de genezing van kanker gespecialiseerde Daniël de Hoed kliniek en het Sophia Kinderziekenhuis in Rotterdam en nam hij diverse cd's op ten bate van UNICEF.

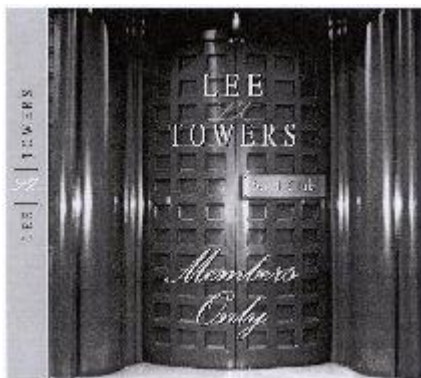

'Country Roads'

Na het voor Leen zeer verdrietig verlopen jaar 1997 waarin hij onder meer zijn jongere broer Krijn en zijn schoondochter Jeanine verloor, besloot Lee 1998 met hernieuwde krachten te beginnen. Zo wierp hij zich dat jaar met zeer veel succes op als de producent van de Ahoy'-concerten van Frans Bauer. Daarna is Lee al in stilte begonnen met zijn de voorbereidingen voor zijn 'laatste kunstje' dat alle voorafgaande moest overtreffen: zijn slotserie Gala's in Ahoy', in het kader van zijn zilveren ariestentjebijeenkomst, de viering van het tweede lustrum als gastheer in het sportpaleis en het brengen van het aantal eigen avonden in Ahoy' op het absolute recordaantal van vijftig.

Die historische 'vijfdaagse' vond plaats tussen 20 en 24 oktober 2000 en nog altijd is wie er bij was er niet over uitgepraat. Daarnaast bracht Lee Towers in het recentere verleden twee gedenkwaardige cd's op de markt. Eerst het album 'Country Roads', dat in de eerste week meteen binnenkwam op de tiende plaats van de Album top-100 en steeg door naar de vijfde plek. Van de cd werden in korte tijd ruim 50.000 stuks verkocht en dus met goud bekroond.

Waarmee werd aangetoond dat Lee als platenariest zijn gouden 'touch' nog steeds bezit.

'Members Only'

Het daverende succes met voornoemde country plaat zette Lee Towers vanzelf aan tot de uitvoering van een andere muzikale hartenwens: een album vol schitterende Motown hits, getiteld 'Members Only'.

Hierop laat Lee Towers wederom horen hoe je een fraai eigen stempel kan drukken op klassiek repertoire

Lee's nieuwste CD: 'Legendary Gala of the Year' Bedoeld als een permanente herinnering aan de laatste serie concerten in Ahoy' Rotterdam heeft Lee Towers de concerten opgenomen met 16 camera's en niet alleen een set van 2 DVDs geproduceerd in 5.1 Dolby Surround maar ook 2 sets audio cd's waarvan één set zelfs in Super Audio, het nieuwste formaat op het gebied van audio cd's

'Legendary Gala of the Year'
Een live registratie van het verleden, geproduceerd met techniek van de toekomst!